

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 81.094 van 18 juni 1999

A. 76.259/V-1509.

In zake : **DELVAUX Alex,**
Drève Micheline 33a
1470 Genepiën,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. P. PEETERS,
advocaat bij het hof van Cassatie,
Brederodestraat 13
1000 Brussel.

Tussenkommende partijen :

1. JANSSENS de BISTHOVEN Evrard,
2. HÄNSCH Kristine,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Thomas DELAHAYE,
advocaat bij het Hof van Cassatie,
Tenboschstraat 32
1000 Brussel.

**DE Ve KAMER VAN DE RAAD VAN STATE,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 5 november 1997 ingediende
verzoekschrift, waarbij Alex DELVAUX, Substituut-
Procureur des Konings te Brussel, de schorsing van de
tenuitvoerlegging vordert van de koninklijke besluiten
van 29 augustus 1997 houdende de benoeming van twee
rechters in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel

eerst ter vervanging van de H. MARIQUE en vervolgens ter vervanging van de H. MENESTRET, die beiden tot een ander ambt zijn geroepen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gelet op arrest nr. 78.172 van 15 januari 1999, waarbij de door E. JANSSENS de BISTHOVEN en K. HÄNSCH ingediende verzoeken tot tussenkomst worden ingewilligd en de heropening van de debatten wordt bevolen;

Gezien de op 8 december 1997 ingediende verzoekschriften waarbij Evrard JANSSENS de BISTHOVEN en Kristine HÄNSCH vragen als tussenkomende partij in het kort geding te mogen optreden;

Gezien het verslag van mevrouw A. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State, gesteund op artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 april 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 30 april 1999 om 14.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer R. ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BARTHOLOMEEUSEN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. ERGEC, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. WOUTERS, loco Mr DELAHAYE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw A. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

Overwegende dat de toedracht van de zaak voldoende is uiteengezet in arrest nr. 78.172 van 15 januari 1999; dat ernaar wordt verwezen;

Overwegende dat er grond bestaat om het door Evrard JANSSENS de BISTHOVEN ingediende verzoek tot tussenkomst in de schorsingsprocedure in te willigen; dat er geen aanleiding is om dat van K. HÄNSCH in te willigen, aangezien zij de wil heeft geuit ervan afstand te doen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpen, ontleend aan de omstandigheid dat verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep, omdat hij niet gesolliciteerd heeft naar één van de betrekkingen die in het Belgisch Staatsblad van 10 december 1996 en in dat van 11 maart 1997 vacant zijn verklaard en omdat hijzelf niet wettelijk tweetalig is;

Overwegende dat het onderzoek van die exceptie alleen noodzakelijk zou zijn mocht aan beide voorwaarden voldaan zijn die vervuld moeten zijn wil de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kunnen worden bevolen;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, door verzoeker wordt aangevoerd dat een wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 43, § 5, en 43quinquies van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, tot aanvulling van artikel 43 van dezelfde wet en tot invoeging, van een artikel 43septies, strekt tot versoepeling van de vereisten inzake tweetaligheid, met als gevolg dat als deze wet wordt goedgekeurd, zijn sollicitatie noodzakelijkerwijze voorrang zou hebben op die van de twee overige gegadigden, gelet op het aantal eentalige rechters van zowel de ene als de andere taalrol die in dienst zijn bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel; dat door twee gegadigden te benoemen die niet voldeden aan de bij artikel 43, § 5, van de voornoemde wet gestelde voorwaarden, de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met zijn grondrecht om ten aanzien van de toepassing van die wet op gelijke voet te worden gesteld met de overige gegadigden en hem een benoeming heeft ontzegd waarop hij aanspraak had kunnen maken zodra de wet gewijzigd zou zijn, dat de schending van zulk een fundamenteel recht, op zich reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt dat a posteriori niet kan worden hersteld, aangezien dit op arbitraire wijze afbreuk doet aan de uitoefening van een openbaar ambt en aan de ranginneming in de loopbaan van de zittende magistratuur, dat dit nadeel tevens op derden +betrekking heeft, namelijk op Franstalige rechters, die met werk overladen zullen blijven worden, en op

Franstalige rechtzoekenden en hun advocaten, wier zaken met vertraging worden behandeld omdat rechters in principe geen kennis mogen nemen van zaken in de taal die niet die van hun diploma is, dat tot slot, gelet op de bestaande wanverhouding, de behoeften van de dienst de gehekelde schending niet rechtvaardigden;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het risico van een nadeel niet het gevolg mag zijn van een wijziging in de wetgeving die nog moet plaatsgrijpen en onzeker is, dat verzoeker thans niet het ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg uitoefent en dat zijn latere benoeming onzeker blijft, zodat hij niet kan beweren dat het bestreden besluit zijn toekomstige carrière ernstig in het gedrang brengt, dat hij zich niet kan beroepen op het nadeel dat derden lijden, aangezien het nadeel een persoonlijk karakter moet vertonen, dat tot slot het ontbreken van enig nadeel blijkt uit het feit dat de vordering tot schorsing pas op de 57ste dag is ingediend;

Overwegende dat de tussenkomende partij verwijst naar de nota met opmerkingen van de verwerende partij, dat zij bovendien verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State, volgens welke het verlies van een mogelijkheid tot benoeming geen ernstig nadeel vormt, inzonderheid wanneer niet is voldaan aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden, en tot slot betoogt dat de belangen die op het spel staan moeten worden afgewogen: enerzijds verzoeker, die niet voldeed aan de voorwaarden en niet heeft gesolliciteerd, die later nog kan worden benoemd, en ondertussen substituut-procureur des Konings blijft en anderzijds de tussenkomende partij, die een punt heeft gezet achter zijn loopbaan als advocaat zodat zij, in geval van schorsing, het risico loopt geen

enkele bezoldiging meer te ontvangen en geen andere activiteit kunnen uitoefenen en ook niet opnieuw kan solliciteren tijdens de rechtspleging;

Overwegende dat niet vaststaat dat de wet van 15 juni 1935 gewijzigd zal worden in de door verzoeker gewenste zin en dat verzoeker vervolgens, mocht deze wet worden goedgekeurd, benoemd zou moeten worden in één van de vacante betrekkingen; dat behoudens uitzonderlijke omstandigheden, die hier niet voorhanden zijn, het verlies van een mogelijkheid tot benoeming geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt, dat de vertraging in de loopbaan van verzoeker in zijn hoedanigheid van rechter, zelfs gesteld dat dit vaststaat, niet zodanig ernstig lijkt dat ze de geëiste schorsing zou kunnen rechtvaardigen, dat ze overigens naar behoren kan worden hersteld met een vernietigingsarrest; dat de loutere omstandigheid dat het middel aangevoerd ter staving van de vordering tot schorsing ontleend is aan de schending van het gelijkheidsbeginsel of van een wet van openbare orde, op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst; dat er anders over beslissen zou neerkomen op een onderlinge vermenging van ernstig middel en risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, die beide volgens de wet onderscheiden en cumulatieve voorwaarden zijn, dat, wat het beweerdelijk door derden geleden nadeel betreft, het volstaat erop te wijzen dat de schorsing van de bestreden benoemingen niet zou leiden tot verlichting van het werk van de Franstalige magistraten, noch tot versnelde afhandeling van de zaken die in het Frans worden behandeld; dat daaruit voortvloeit dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, niet vaststaat;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil de schorsing kunnen worden gelast,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Evrard JANSSENS de BISTHOVEN in het kort geding, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De afstand van Kristine HÄNSCH van haar verzoek tot tussenkomst in het kort geding behoort te worden toegewezen.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 4.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van elk 5.000 frank.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzing, op achttien juni 1900 negenennegentig,
door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld
uit:

de HH.	J.J. STRYCKMANS	Eerste Voorzitter van de Raad van State,
	R. ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.J. STRYCKMANS.